

Posudek vedoucího praktické bakalářské práce

předmět posudku: Restaurování kamenné sochy sv. Jana Nepomuckého, Kostelec u Jičína.
autor práce: **Markéta Novotná, Dis**, Fakulta restaurování UP
vedoucí práce: BcA. Petr Gláser

1) Hodnocení restaurátorské zprávy a dokumentace

Restaurátorská zpráva je kvalitně zpracovaná a celkově přehledná a v každém případě vyhovuje požadavkům, které stanovuje příslušná prováděcí vyhláška k památkovému zákonu.

K vlastní dokumentaci mám jen několik poznámek:

V textu zůstaly některé překlepy a lze v ní najít množství dalších chyb v pravopisu a interpunkci. Autorka se v kapitole nazvané Historický průzkum zaměřila na různé instituce, v kterých se podle všeho dobře orientuje a dokáže si tak obstarat zajímavý materiál.

Porovnávání restaurovaného díla s ostatními sochami téhož autora (či autorského okruhu) je vynikající. Přesto, že by v ideálním případě bylo nutné vyhledat a studovat přímo trojrozměrné originály soch.

V ukázkách typu poškození je práce příkladná. Různá znečištění a degradace povrchu s krátkými popisy jsou dostatečně vypovídající a poskytují dobrou představu o stavu díla.

Závěr u měření nasákavosti pomocí Karstenových trubic je příliš ukvapený. Poznatek, že lomová plocha kamene má větší nasákavost než exponovaný a znečištěný povrch, nemusí znamenat potřebu hloubkového zpevnění kamene.

Zkouška s různými produkty zpevňovačů na bázi esterů kyseliny křemičité je určitě nadstandardní. Na druhou stranu ale nejde o testování na odborné úrovni, ale spíše o praktické zkoušky aplikace a jejich empirické vyhodnocení. V základu je takový přístup určitě vítaný. Výsledky, ke kterým restaurátorka došla, se ale dají obecně předpokládat.

Petrografický rozbor nezkoumá vzorek kamene samoučelně, ale snaží se určit přibližně lokalitu těžby a především navrhuje vhodný kámen resp. lom pro použití při restaurování.

Při dokončení práce nebylo jasné, kam opravená socha přijde, proto restaurátorka kromě doporučeného režimu památky přidala ještě kaitolu Zamyšlení nad prezentací památky. Opět v ní dokazuje svůj poctivý přístup k restaurování a mimojiné poskytuje objednateli práci širokou škálu možností, jak se sochou nakládat a na co je nutné pamatovat.

Fotodokumentace velmi dobře dokládá průběh prací. Doporučuji aby alespoň na některé fotografie bylo k dílu přiložené měřítko.

Že jde o mimořádné dílo, které si zaslouží zvláštní pozornost, dokazuje restaurátorka také obsáhlými textovými přílohami. Ze zkušenosti mohu potvrdit, že i takové doplňkové informace jsou potřebné a objednatelé je často rádi uvítají.

Obecně lze říci, že přístup autorky je v každém ohledu velice poctivý a důkladný.

2) Hodnocení koncepce a realizace restaurátorského zásahu

Ke koncepci nemám žádné výhrady. Samotný restaurátorský zásah považuji za nadstandardní ukázkou odborného přístupu a je vidět, že restaurátorka mu věnovala hodně času. Mám k tomu jen pár poznámek.

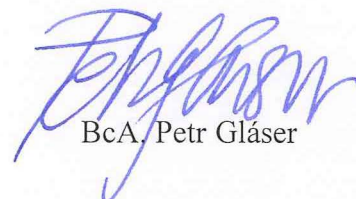
Především musím vyzdvihnout způsob čištění a zejména jeho výsledek. Restaurátorka zvolila ke každému druhu znečištění vhodnou metodu čištění. Mechanický způsob čištění a mechanické dočištění povrchu je sice velmi náročné, ale zde přináší své ovoce ve formě velmi příjemného výsledku se zachovanou patinou.

Detailní rozpis receptur tmelů a jejich upravování pro konkrétní použití je opět příkladné a praktické.

Restaurátorka nahradila chybějící ruku a část nohy sekaným kamenným doplňkem. To považuji za velmi dobrou volbu. Nově rekonstruovaná ruka respektuje skulptivní charakter díla a přizpůsobuje se i dochovaným stopám kamenických nástrojů. Restaurátorka jde ale ještě dále, když povrch mechanicky upravuje (např. mikrotryskáním), aby se přiblížila formě degradovaného povrchu. Lze to popsat jako plastickou retuš nových doplňků, která reaguje na změnu původního povrchu, kterou dílo prodělalo v průběhu času od svého vzniku do současnosti.

Celkově pak práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení výborně.

V Jičíně dne 19. 9. 2011

BcA. Petr Gláser

Posudek vedoucí bakalářské práce

Markéta Novotná: Sochařská tvorba Martina Krupky

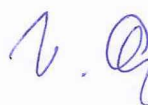
Markéta Novotná přijala poměrně těžký úkol – vyhodnotit na základě nově nalezených archivních pramenů (Účet za stavbu kostela ve Veliši 1757, soupis drobných církevních památek v Kopidlně 1837) doloženou tvorbu východočeského sochaře Martina Krupky. O autorovi zatím neexistovala žádná ucelená informace, byl znám jako řezbář, tvůrce souboru oltářů v kostele sv. Mikuláše v Jaroměři a byly mu připsány také některé další pozdně barokní řezbářské práce v rámci soupisu památek.

Diplomantka se zaměřila na Krupkovu sochařskou tvorbu v kameni ozřejmenou písemnými prameny. Zpracovala precizní průzkum formální podoby děl, který zprostředkovala kultivovanými popisy. K jednotlivým dílům vytvořila katalogová hesla a na základě průzkumu archivně doložených sochařských souborů u kostelů ve Veliši a Kopidlně připojila k celku Krupkova díla také další dosud neatribuované práce v blízkém okolí. Pro srovnání se věnovala také řezbářským pracím.

V úvodu práce zhodnotila dostupnou literaturu a prameny a sama připojila další informace získané průzkumem archivních fondů SOA Zámorsk. Její bakalářská práce tak nejen poprvé zhodnotila formální stránku Krupkova díla, ale také nás seznámila se základními daty jeho života (rok narození, úmrtí, sňatek) a z části naznačila sociální prostředí, ve kterém se pohyboval (byl to mistr pocházející ze statků sedleckého kláštera, za svědka mu při svatbě šel Řehoř Thény).

Diplomantka splnila zadání bakalářské práce v plné míře, doporučuji ji tedy k obhajobě a hodnotím známkou **v ý b o r n ě**.

Mgr. Vladislava Říhová, Ph.D.
Katedra humanitních věd FR Univerzity Pardubice

10. září 2011 v Litomyšli